

32. И говорѣше за това открито. Но Петъръ, като Го взе настрана, захвана да Му възразява.

33. А Той като се обърна и погледна ученицитѣ Си, сгълча Петра и рече: махни се отъ Мене, сатана, защото мислишъ не за това, що е Божие, а що е челоувѣческо.

34. И като повика народа съ ученицитѣ Си, рече имъ: който иска да върви слѣдъ Мене, нека се отрече отъ себе си, да вземе кръста си и да Ме послѣдва.

35. Защото, който иска да запази душата си, ще я изгуби; а който изгуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я запази.

36. Защото, каква полза челоувѣку, ако придобие цѣль свѣтъ, а поврѣди на душата си?

37. Или какъвъ откупъ ще даде челоувѣкъ за душата си?

38. Защото, който се срами отъ Мене и отъ думитѣ Ми въ тоя прѣлюбодѣнъ и грѣшенъ родъ, и Синъ Челоувѣческий ще се срами отъ него, кога дойде въ славата на Отца Си съ святитѣ ангели.

ГЛАВА 9.

И рече имъ: истина ви казвамъ: тука стоятъ нѣкои, които нѣма да вкусятъ смъртъ, докль не видятъ Царство Божие, дошло въ сила.

2. И слѣдъ шестъ дни Иисусъ взе Петра, Иакова и Иоанна и възведе ги сами на ви-

(34) Мат. 10, 38; 16, 24. Лук. 9, 23; 14, 27. (37) Псал. 48, 9. (38) Мат. 10, 32. Лук. 9, 26. 2. Тимот. 2, 12. Римлян. 1, 16. 1 Иоан. 2, 23. — Гл. 9. (1) Мат. 16, 28. Лук. 9, 27 (2) Мат. 17, 1.